

Lag (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen

Indrivning av
skatter och
avgifter
[8351]

Inledande bestämmelser

1 §

[8351] Denna lag gäller för sådant bistånd mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen med indrivning av skatt som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (*rådets direktiv 2010/24/EU*) ([8401] o.f.).

2 §

[8352] Bistånd enligt denna lag får begäras hos en myndighet i en annan medlemsstat och ska lämnas en sådan myndighet i form av

- utbyte av upplysningar för indrivningsändamål,
- delgivning av handlingar, samt
- indrivning och verkställighet av säkerhetsåtgärder.

Tillämpningsområde

3 §

[8353] Bistånd enligt denna lag får begäras och ska lämnas i fråga om fordringar som avser

1. alla skatter och motsvarande pålagor som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, däribland de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar, eller på unionens vägnar,

2. återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, däribland de belopp som ska tas ut i samband med dessa åtgärder, och

3. pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

Lagen gäller också för

1. administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avser fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket och som

a) tagits ut av de myndigheter som är behöriga att ta ut de berörda skatterna eller pålagorna eller genomföra administrativa utredningar som rör dem, eller

b) bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa myndigheter,

2. avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser skatter eller motsvarande pålagor, och

3. räntor och kostnader som avser de fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket eller enligt 1 eller 2.

4 §

[8354] Denna lag gäller inte i fråga om fordringar som avser

1. obligatoriska socialavgifter som ska betalas till en medlemsstat eller en medlemsstats territoriella enheter, eller till offentligrättsliga socialförsäkringsinstitutioner,

2. avgifter som inte avses i 3 § andra stycket,

3. ersättningar som ska betalas enligt avtal, t.ex. vederlag för allmännyttiga tjänster, eller

4. straffrättsliga påföljder som utdöms på grundval av allmänt åtal eller andra straffrättsliga påföljder som inte omfattas av 3 § andra stycket 1.

Definitioner

5 §

[8355] I denna lag avses med:

sökande myndighet: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som begär bistånd som avser en fordran enligt 3 §,

anmodad myndighet: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd,

person:

– en fysisk person,

– en juridisk person,

– en sammanslutning av personer som enligt lagstiftningen i en medlemsstat har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, på vilka det tas ut en skatt som omfattas av denna lag.

Behörig myndighet

6 §

[8356] Kronofogdemyndigheten är behörig myndighet vid bistånd enligt denna lag.

Utbyte av upplysningar m.m.

7 §

[8357] Kronofogdemyndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som kan antas vara relevanta för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordringar. Kronofogdemyndigheten ska göra den utredning som behövs för att inhämta upplysningarna.

Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att tillhandahålla upplysningar som

1. den inte skulle kunna inhämta för att driva in liknande svenska fordringar,
2. skulle avslöja affärs- och industrihemligheter eller yrkeshemligheter, eller
3. om de yppas, skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i Sverige.

Andra stycket medför inte en rätt för Kronofogdemyndigheten att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare, eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

8 §

[8358] Kronofogdemyndigheten får utan föregående begäran underrätta den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat om en förestående återbetalning i Sverige av annan skatt än mervärdesskatt till en person som är etablerad eller har hemvist i den andra medlemsstaten.

9 §

[8359] Efter överenskommelse mellan Kronofogdemyndigheten och den sökande myndigheten får personer som bemyndigats av den sökande myndigheten, i enlighet med de villkor som Kronofogdemyndigheten bestämmer,

1. närvara på Kronofogdemyndighetens kontor och vid de utredningar i målet om indrivning av den andra medlemsstatens fordran som Kronofogdemyndigheten utför, eller
2. bistå de svenska tjänstemännen under domstolsförfaranden här i landet.

Delgivning av handlingar

10 §

[8360] Delgivning på begäran av en annan medlemsstat sker enligt delgivningslagen (2010:1932) ([7001] o.f.).

11 §

[8361] Kronofogdemyndigheten får delge en person i en annan medlemsstat i enlighet med 16–18 §§ [7016–7018] delgivningslagen (2010:1932).

Kronofogdemyndigheten får begära bistånd med delgivning i en annan medlemsstat om det inte är möjligt eller medför orimliga svårigheter att delge personen i Sverige.

Indrivning och säkerhetsåtgärder

12 §

[8362] Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro, såvida det inte kan antas att biståndet kan lämnas genom avräkning mot en fordran på återbetalning av skatt eller avgift, eller annars med liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten.

Innan bistånd med indrivning begärs ska Kronofogdemyndigheten vidta de åtgärder för att driva in fordran i Sverige som är lämpliga, utom om

1. det är uppenbart att det inte finns några tillgångar här som kan tas i anspråk för indrivning eller att denna inte kommer att leda till full betalning, och Kronofogdemyndigheten har upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den andra medlemsstaten, eller

2. indrivning av fordran i Sverige skulle medföra orimliga svårigheter.

Motsvarande villkor gäller i fråga om skyldigheten att lämna bistånd med indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran. *Lag (2013:1066).*

13 §

[8363] Kronofogdemyndigheten får besluta att inte lämna bistånd enligt denna lag om begäran avser en fordran som är äldre än fem år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten eller, vid om- eller överprövning, från det att fordran har fastställts slutligt. Om uppskov har medgetts med betalningen räknas femårsfristen från den dag då uppskovet löper ut.

Trots första stycket får Kronofogdemyndigheten besluta att inte lämna bistånd i fråga om en fordran som är äldre än tio år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten.

14 §

[8364] Bestämmelser om indrivning i Sverige av skatter och avgifter m.m. finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Verkställighet enligt utsökningsbalken får äga rum på grund av det enhetliga dokument som avses i artikel 12 [8412] i rådets direktiv 2010/24/EU.

15 §

[8365] Kronofogdemyndigheten ska ta ut ersättning för kostnader i målet i enlighet med vad som gäller vid indrivning av en svensk fordran av motsvarande slag.

Kronofogdemyndigheten ska ta ut ränta på den andra medlemsstatens fordran från den dag då begäran om indrivning tas emot till och med den dag då betalning sker, i enlighet med vad som gäller i fråga om en svensk fordran av motsvarande slag.

I den utsträckning som den andra medlemsstatens fordran och ränta har flutit in, ska beloppet överföras till den medlemsstaten.

16 §

[8366] Om Kronofogdemyndigheten får kännedom om att en annan medlemsstats fordran som drivs in i Sverige, eller det beslut som medger verkställighet i den medlemsstaten, är föremål för om- eller överprövning i den andra medlemsstaten, ska verkställigheten av den tvistiga delen av fordran skjutas upp i avvaktan på beslut av den behöriga instansen. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av andra stycket.

På motiverad begäran av den sökande myndigheten ska Kronofogdemyndigheten fortsätta indrivningen av den del av fordran som är föremål för om- eller överprövning, om det skulle ha varit möjligt vid indrivning i den andra medlemsstaten.

Verkställigheten ska också skjutas upp om det pågår ett förfarande för ömsesidig överenskommelse i ärendet mellan de berörda medlemsstaterna, såvida det inte finns påtaglig risk att fordran inte blir betald.

Om verkställigheten skjuts upp och den sökande myndigheten begär det, eller Kronofogdemyndigheten annars bedömer det som nödvändigt, får Kronofogdemyndigheten begära att Skatteverket ska väcka talan om betalningssäkring enligt 46 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) (TFH II [5366] o.f.) för att säkerställa indrivningen.

17 §

[8367] Om Kronofogdemyndigheten begär att indrivningen i en annan medlemsstat av den del av en svensk fordran som är föremål för om- eller överprövning ska fortsätta, och fordran därefter faller bort eller sätts ned, ansvarar myndigheten för återbetalning av belopp som har överförts till Sverige och eventuell ersättning som ska betalas enligt de bestämmelser som gäller i den andra medlemsstaten.

Preskription

18 §

[8368] Vid indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den andra medlemsstaten.

Vid indrivning av en svensk fordran i en annan medlemsstat ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, och som leder till att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ha samma verkan i fråga om den svenska fordran.

Om det inte är möjligt att skjuta upp eller förlänga preskriptionstiden enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, med avseende på preskriptionsfrågan anses ha vidtagits i Sverige, om de skulle ha lett till att preskriptionstiden sköts upp eller förlängdes om de hade vidtagits här.

Trots andra och tredje styckena får en svensk myndighet i fråga om en svensk fordran som drivs in i en annan medlemsstat vidta åtgärder här som medför att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt svensk lag.

Användning och vidarebefordran av upplysningar

19 §

[8369] Upplysningar som Kronofogdemyndigheten tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för att vidta verkställighets- eller säkerhetsåtgärder som avser fordringar som omfattas av denna lag. De får också användas för fastställelse och verkställighet av obligatoriska socialavgifter.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåtit det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, ska sådant tillstånd lämnas av den sistnämnda myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningarna ska få åberopas eller användas som bevisning.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 §

[8370] Kronofogdemyndigheten ska tillåta att upplysningar som den tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 19 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål i Sverige.

Om Kronofogdemyndigheten anser att upplysningar som den har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 19 § första stycket, får den vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Myndigheten ska underrätta den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

Förbud mot överklagande m.m.

21 §

[8371] Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Det enhetliga dokument som avses i artikel 12 [8412] i rådets direktiv 2010/24/EU ska rättas, om det på grund av ett skrivfel eller liknande brister i överensstämmelsen mellan dokumentet och den ursprungliga exekutionstiteln.

Ytterligare föreskrifter

22 §

[8372] Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om Kronofogdemyndighetens uppgifter enligt denna lag.

[8373] 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012, då lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga ska upphöra att gälla.

2. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt i rättsakterna 1 och 3 i bilagan till den upphävda lagen gäller fortfarande i fråga om ärenden om bistånd med indrivning som har påbörjats före ikraftträdandet.

Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder

Direktiv 2010/24
om indrivning
av fordringar
[8401]

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Ett ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna för indrivning av varandras fordringar och unionens fordringar som avser vissa skatter och andra åtgärder bidrar till en väl fungerande inre marknad. Det säkerställer skatteneutralitet och har gjort det möjligt för medlemsstaterna att avlägsna diskriminerande skyddsåtgärder vid gränsöverskridande transaktioner som är avsedda att förebygga bedrägerier och budgetförluster.

(2) Bestämmelser om ömsesidigt bistånd för indrivning föreskrevs för första gången i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdeskatt. Det direktivet och de rättsakter som ändrade det kodifierades genom rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder.

(3) Trots att dessa bestämmelser var ett första steg mot förbättrade indrivningsförfaranden i unionen genom en tillnärmning av tillämpliga nationella bestämmelser har de emellertid visat sig vara otillräckliga för att tillgodose den inre marknadens krav så som den har utvecklats under de senaste 30 åren.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 10 februari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 16 juli 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

(4) För att bättre slå vakt om medlemsstaternas ekonomiska intressen och den inre marknadens neutralitet är det nödvändigt att utvidga tillämpningsområdet för det ömsesidiga biståndet för indrivning till att även omfatta fordringar som avser skatter och avgifter som ännu inte omfattas av det ömsesidiga biståndet för indrivning, samtidigt som det för att kunna hantera det ökande antalet framställningar om bistånd och för att nå ett bättre resultat är det nödvändigt att effektivisera och förenkla tillämpningen av biståndet i praktiken. För att uppfylla dessa mål är det nödvändigt med omfattande anpassningar och enbart en ändring av det befintliga direktivet 2008/55/EG är inte tillräckligt. Detta bör därför upphävas och ersättas med en ny rättsakt som bygger på resultatet av direktiv 2008/55/EG, men som innehåller bestämmelser om tydligare och exaktare regler, då så är nödvändigt.

(5) Genom tydligare regler skulle ett utökat informationsutbyte främjas mellan medlemsstaterna. De skulle även säkerställa att alla juridiska och fysiska personer i unionen omfattas, med beaktande av det hela tiden växande antalet juridiska konstruktioner, som inte bara omfattar traditionella konstruktioner som trustar och stiftelser, utan även nya instrument som skattebetalare i medlemsstaterna kan inrätta. De skulle vidare göra det möjligt att beakta alla de former som de offentliga myndigheternas fordringar avseende skatter, tullar, avgifter, återbetalningar och interventioner kan ha, inklusive alla penningfordringar mot den berörda skattepliktiga personen eller mot en tredje part som ersätter den ursprungliga fordran. Tydligare bestämmelser är främst nödvändiga för att tydligare definiera alla berörda parter rättigheter och skyldigheter.

(6) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas befogenhet att fastställa vilka indrivningsmetoder som ska förekomma i deras inhemska lagstiftning. Det är emellertid nödvändigt att säkerställa att varken skillnaderna mellan nationella lagstiftningar eller bristen på samordning mellan behöriga myndigheter förhindrar ett väl fungerande system för ömsesidigt bistånd enligt detta direktiv.

(7) Det ömsesidiga biståndet kan bestå av följande: den anmodade myndigheten kan till den sökande myndigheten lämna de upplysningar som den senare behöver för att driva in fordringar som har uppstått i den sökande medlemsstaten samt delge gäldenären alla handlingar som gäller dessa fordringar och som har sitt ursprung i den sökande medlemsstaten. Den anmodade myndigheten kan även på begäran av den sökande myndigheten driva in de fordringar som har uppstått i den sökande medlemsstaten eller vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen av dessa fordringar.

(8) Antagande av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten, liksom antagande av ett enhetligt standardformulär för delgivning av handlingar och beslut som gäller fordran, bör lösa problemen med erkännande och översättning av handlingar från en annan medlemsstat, vilka är en viktig orsak till de nuvarande biståndsbestämmelsernas ineffektivitet.

(9) En rättslig grund för utbyte av upplysningar utan föregående begäran om en viss återbetalning av skatt bör upprättas. Av effektivitetsskäl bör det bli möjligt för skattetjänstemän i en medlemsstat att närvara eller medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat. Ett mer direkt utbyte av upplysningar mellan förvaltningarna bör också föreskrivas för att påskynda och effektivisera biståndet.

(10) Mot bakgrund av den ökade rörligheten på den inre marknaden och de begränsningar som införts genom fördraget eller annan lagstiftning beträffande de garantier som kan krävas av skattebetalare som inte är etablerade på det nationella territoriet, bör möjligheterna att begära indrivning eller säkerhetsåtgärder i en annan medlemsstat utvidgas. Eftersom en fordrans ålder är en avgörande faktor bör det vara möjligt för medlemsstaterna att begära ömsesidigt bistånd, även om inte alla inhemska indrivningsmetoder till fullo har uttömts, bland annat om tillämpningen av sådana förfaranden i den begärande medlemsstaten skulle medföra orimliga svårigheter.

(11) En allmän skyldighet att översända begäran och handlingar i digitalt format och via ett elektroniskt nät samt noggranna bestämmelser om språk för begäran och handlingar bör göra det möjligt för medlemsstater att enklare och snabbare efterkomma begäran.

(12) I samband med indrivningsförfarandet i den anmodade medlemsstaten kan den berörda personen bestrida fordran, delgivningen från myndigheterna i den begärande medlemsstaten eller det dokument som medger verkställighet. I sådana fall bör det föreskrivas att den berörda personen ska begära prövning vid behörig instans i den sökande medlemsstaten och att den anmodade myndigheten, såvida inte den sökande myndigheten begär annat, ska avbryta eventuella verkställighetsåtgärder som den inlett till dess att den sökande medlemsstatens behöriga myndighet har fattat ett beslut.

(13) För att uppmuntra medlemsstaterna att avsätta tillräckliga resurser för indrivning av andra medlemsstaters fordringar bör den anmodade medlemsstaten ha möjlighet att ta ut kostnader relaterade till indrivningen av gäldenären.

(14) Effektivitet skulle bäst kunna uppnås om den anmodade myndigheten, när den verkställer en begäran om bistånd, kan använda sig av de befogenheter den har enligt den nationella lagstiftning som gäller för fordringar på samma eller liknande skatter eller avgifter. I avsaknad av en liknande skatt eller avgift är det lämpligaste förfarandet det förfarande som föreskrivs i den

anmodade medlemsstatens lagstiftning om fordringar avseende inkomstskatt. Denna användning av den nationella lagstiftningen bör i allmänhet inte tillämpas på den förmånsrätt som beviljats fordringar som uppkommit i den anmodade medlemsstaten. Det bör dock vara möjligt att utvidga förmånsrätten till fordringar från andra medlemsstater på grundval av en överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna.

(15) När det gäller preskriptionstid är det nödvändigt att förenkla de gällande reglerna genom att föreskriva att den gällande lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten i allmänhet reglerar hur preskriptionstider kan skjutas upp, avbrytas eller förlängas, med undantag för om det inte är möjligt att skjuta upp, avbryta eller förlänga preskriptionstiden enligt den gällande lagstiftningen i den staten.

(16) Effektiviteten kräver att upplysningar som lämnats inom ramen för det ömsesidiga biståndet får användas i den medlemsstat som erhåller upplysningar för andra ändamål än de som anges i detta direktiv, om detta är tillåtet enligt den nationella lagstiftningen i både den medlemsstat som tillhandahåller upplysningarna och den medlemsstat som erhåller upplysningarna.

(17) Detta direktiv bör inte hindra fullgörandet av skyldigheter till följd av bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller uppgörelser om att lämna ett vidare bistånd.

(18) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

(19) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(20) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att föreskriva ett enhetligt system för bistånd för indrivning på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av den enhetlighet, ändamålsenlighet och effektivitet som krävs, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(21) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

Artikel 1 – Syfte

[8401] Detta direktiv fastställer de bestämmelser enligt vilka medlemsstaterna ska ge bistånd för indrivning i en medlemsstat av de fordringar som avses i artikel 2 och som uppstår i en annan medlemsstat.

Artikel 2 – Tillämpningsområde

[8402] 1. Detta direktiv ska gälla för fordringar som avser

a) alla skatter och avgifter som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, inbegripet de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar eller på unionens vägnar,

b) återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, inbegripet de belopp som ska uppbäras i samband med dessa åtgärder,

c) avgifter och andra pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

2. Tillämpningsområdet för detta direktiv ska även omfatta

a) administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avser fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras i enlighet med punkt 1 och som tagits ut av de förvaltningsmyndigheter som är behöriga att ta ut de berörda skatterna eller avgifterna, eller genomföra administrativa utredningar som rör dem, eller som bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa förvaltningsmyndigheter,

b) avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser skatter eller avgifter,

c) räntor och kostnader som avser de fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras i enlighet med punkt 1 eller led a eller b i den här punkten.

3. Detta direktiv ska inte gälla för

a) obligatoriska socialavgifter som ska betalas till en medlemsstat eller en medlemsstats territoriella enheter, eller till offentligrättsliga socialförsäkringsinstitutioner,

b) avgifter som inte avses i punkt 2,

c) avgifter av avtalsmässig karaktär, t.ex. betalning för allmännyttiga tjänster,

d) straffrättsliga påföljder som utdöms på grundval av allmänt åtal eller andra straffrättsliga påföljder som inte omfattas av punkt 2 a.

Artikel 3 – Definitioner

[8403] I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *sökande myndighet*: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som begär bistånd som avser en fordran enligt artikel 2.

b) *anmodad myndighet*: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd.

c) *person*:

i) en fysisk person,

ii) en juridisk person,

iii) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller

iv) varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oavsett om den har status som juridisk person eller ej, som äger eller förvaltar tillgångar som, inklusive inkomster som härrör däriifrån, omfattas av en skatt som täcks av detta direktiv.

d) *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.

e) *CCN-nätet*: den gemensamma plattform, som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN), vilken unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

Artikel 4 – Organisation

[8404] 1. Varje medlemsstat ska senast den 20 maj 2010 informera kommissionen om den eller de myndigheter som är behöriga för tillämpningen av detta direktiv (nedan kallad *den behöriga myndigheten*) och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella ändringar.

Kommissionen ska göra informationen tillgänglig för övriga medlemsstater och offentliggöra en förteckning över medlemsstaternas behöriga myndigheter i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den behöriga myndigheten ska utse ett centralt kontaktkontor, vilket ska ha huvudansvaret för kontakter med andra medlemsstater när det gäller ömsesidigt bistånd som omfattas av detta direktiv.

Det centrala kontaktkontoret får även utses till att ansvara för kontakterna med kommissionen.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktkontor som ska ansvara för kontakterna med andra medlemsstater i fråga om ömsesidigt bistånd som gäller en eller flera specifika typer eller kategorier av de skatter och avgifter som avses i artikel 2.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse andra kontor än det centrala kontaktkontoret eller kontaktkontoren till kontaktorgan. Kontaktorganen ska begära eller bevilja ömsesidigt bistånd enligt detta direktiv inom ramen för sin särskilda territoriella eller operativa behörighet.

5. Om ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd som kräver att det agerar utom ramen för den behörighet som tilldelats det ska det utan dröjsmål överlämna denna begäran till det behöriga kontoret eller organet, om detta är känt, eller till det centrala kontaktkontoret, och underrätta den begärande myndigheten.

6. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska informera kommissionen om sitt centrala kontaktkontor och alla kontaktkontor eller kontaktorgan som den har utsett. Kommissionen ska göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna.

7. Varje kontakt ska tas av det centrala kontaktkontoret eller på dess vägnar eller, från fall till fall, med dess samtycke, och det centrala kontaktkontoret ska säkerställa en effektiv kommunikation.

Kapitel II – Utbyte av upplysningar

Artikel 5 – Begäran om upplysningar

[8405] 1. På begäran av den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som kan förutses vara relevanta för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordringar enligt artikel 2.

I syfte att tillhandahålla dessa upplysningar ska den anmodade myndigheten se till att de administrativa utredningar genomförs som krävs för att erhålla dem.

2. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att tillhandahålla upplysningar

a) som den inte skulle kunna erhålla för att driva in liknande fordringar som uppstår i den anmodade medlemsstaten,

b) som skulle avslöja affärs- och industrihemligheter eller yrkeshemligheter,

c) som om de yppas skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i den anmodade medlemsstaten.

3. Under inga omständigheter får punkt 2 tolkas så att den tillåter en medlemsstats anmodade myndighet att vägra att lämna upplysningar enbart på grund av att dessa upplysningar innehas av en bank, ett annat finansinstitut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

4. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om skälen till att den inte efterkommer en begäran om upplysningar.

Artikel 6 – Utbyte av upplysningar utan föregående begäran

[8406] Om en återbetalning av skatter eller avgifter, utom mervärdesskatt, hänförs till en person som är etablerad eller som har hemvist i en annan medlemsstat, får den medlemsstat från vilken återbetalningen ska ske underrätta etablerings- eller hemvistmedlemsstaten om den kommande återbetalningen.

Artikel 7 – Närvaro vid myndigheter och medverkan i administrativa utredningar

[8407] 1. I syfte att främja det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i detta direktiv får tjänstemän som bemyndigats av den sökande myndigheten, efter överenskommelse mellan den sökande myndigheten och den anmodade myndigheten och i enlighet med de bestämmelser som den anmodade myndigheten fastställt,

- a) närvara på de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,
- b) närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium,
- c) bistå de behöriga tjänstemännen i den anmodade medlemsstaten under domstolsförfaranden i den medlemsstaten.

2. Om det är tillåtet enligt den gällande lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten kan det i den överenskommelse som avses i punkt 1 b föreskrivas att tjänstemän från den begärande medlemsstaten får höra enskilda personer och granska handlingar.

3. De tjänstemän som av den sökande myndigheten har bemyndigats att tillämpa de möjligheter som punkterna 1 och 2 erbjuder ska alltid kunna visa upp ett skriftligt tillstånd som anger deras identitet och befattning.

Kapitel III – Bistånd för delgivning av handlingar

Artikel 8 – Begäran om delgivning av vissa handlingar rörande fordringar

[8408] 1. Den anmodade myndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten delge mottagaren alla handlingar, inbegripet de som är av juridisk karaktär, från den sökande medlemsstaten vilka rör en fordran enligt artikel 2 eller indrivning av en sådan.

Begäran om delgivning ska åtföljas av ett standardformulär med åtminstone följande uppgifter:

- a) Namn, adress och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av mottagaren.
- b) Syftet med delgivningen och den tidsfrist inom vilken delgivningen ska utföras.
- c) En beskrivning av den bifogade handlingen samt den berörda fordrans art och belopp.

d) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende

i) det kontor som är ansvarigt för den bifogade handlingen och, om detta inte är detsamma,

ii) det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om den delgivna handlingen eller om möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.

2. Den sökande myndigheten ska begära delgivning enligt denna artikel endast när den inte kan utföra delgivningen i enlighet med gällande bestämmelser för delgivning av den berörda handlingen i den sökande medlemsstaten, eller när sådan delgivning skulle medföra orimliga svårigheter.

3. Den anmodade myndigheten ska omedelbart underrätta den sökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits med anledning av dess begäran om delgivning, särskilt om vilket datum handlingen delgavs mottagaren.

Artikel 9 – Delgivningssätt

[8409] 1. Den anmodade myndigheten ska säkerställa att delgivning i den anmodade medlemsstaten utförs i enlighet med den anmodade medlemsstatens gällande nationella lagstiftning, förordningar och administrativa praxis.

2. Punkt 1 ska inte påverka annan typ av delgivning som genomförts av en behörig myndighet i den sökande medlemsstaten i enlighet med de bestämmelser som gäller i den medlemsstaten.

En behörig myndighet etablerad i den sökande medlemsstaten får delge alla handlingar direkt med rekommenderad post eller på elektronisk väg till en person som befinner sig på en annan medlemsstats territorium.

Kapitel IV – Indrivning eller säkerhetsåtgärder

Artikel 10 – Begäran om indrivning

[8410] 1. Den anmodade myndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten driva in fordringar som omfattas av ett dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten.

2. Så snart den sökande myndigheten erhåller relevanta upplysningar om det ärende som ligger till grund för begäran om indrivning ska den vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Artikel 11 – Villkor för en begäran om indrivning

[8411] 1. Den sökande myndigheten får inte begära indrivning om och så länge som fordran och/eller det dokument som medger dess verkställighet i den sökande medlemsstaten bestrids i den medlemsstaten, med undantag för de fall då artikel 14.4 tredje stycket tillämpas.

2. Innan den sökande myndigheten begär indrivning ska de lämpliga indrivningsförfaranden som finns i den sökande medlemsstaten tillämpas, utom i följande fall:

a) Om det är uppenbart att det inte finns några tillgångar för indrivning i den sökande medlemsstaten eller att dessa förfaranden inte kommer att leda till att hela beloppet betalas, och den sökande myndigheten har särskilda upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den anmodade medlemsstaten.

b) Om tillämpningen av sådana förfaranden i den sökande medlemsstaten skulle medföra orimliga svårigheter.

Artikel 12 – Dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten och andra bifogade handlingar

[8412] 1. En begäran om indrivning ska åtföljas av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten.

Detta enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten ska motsvara huvudinnehållet i det ursprungliga dokument som medger verkställighet och utgöra den enda grundvalen för indrivningen och de säkerhetsåtgärder som vidtas i den anmodade medlemsstaten. Det ska inte bli föremål för någon form av åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den medlemsstaten.

Det enhetliga dokument som medger verkställighet ska innehålla åtminstone följande information:

a) Uppgifter som är relevanta för identifiering av det ursprungliga dokumentet som medger verkställighet, en beskrivning av fordran, inbegripet dess art, vilken period den omfattar, eventuella datum av betydelse för verkställighetsförfarandet samt fordrans storlek och dess olika delar såsom kapital, upplupen ränta m.m.

b) Namn och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av gäldenären.

c) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende

i) det kontor som är ansvarigt för fastställandet av fordran och, om detta inte är detsamma,

ii) det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om fordran eller möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.

2. En begäran om indrivning av en fordran får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande medlemsstaten.

Artikel 13 – Verkställighet av begäran om indrivning

[8413] 1. När det gäller indrivningen i den anmodade medlemsstaten ska varje fordran för vilken indrivning begärts behandlas som om den var den anmodade medlemsstatens fordran, om inte annat föreskrivs i detta direktiv. Den anmodade myndigheten ska utnyttja sina befogenheter och förfaranden enligt den anmodade medlemsstatens lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser för fordringar som avser samma eller, i avsaknad av detta, en liknande skatt eller avgift, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

Om den anmodade myndigheten anser att samma eller liknande skatter eller avgifter inte tas ut på dess territorium ska den utnyttja sina befogenheter och förfaranden enligt den anmodade medlemsstatens lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser för fordringar som avser inkomstskatt, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

Den anmodade medlemsstaten ska inte vara skyldig att bevilja andra medlemsstaters fordringar den förmånsrätt som ges liknande fordringar som uppkommer i den medlemsstaten, om inte annat har överenskommit mellan de berörda medlemsstaterna eller föreskrivs i den anmodade medlemsstatens lagstiftning. En medlemsstat som beviljar förmånsrätt för en annan medlemsstats fordringar får inte vägra att bevilja samma förmånsrätt för andra medlemsstaters samma eller liknande fordringar, på samma villkor.

Den anmodade medlemsstaten ska driva in fordran i den egna valutan.

2. Den anmodade myndigheten ska snarast underrätta den sökande myndigheten om eventuella åtgärder som vidtagits med anledning av begäran om indrivning.

3. Från den dag då begäran om indrivning tas emot ska den anmodade myndigheten ta ut ränta för sen betalning i enlighet med den anmodade medlemsstatens gällande lagar, förordningar och administrativa bestämmelser.

4. Den anmodade myndigheten får, om den anmodade medlemsstatens gällande lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser så medger, bevilja gäldenären betalningsuppskov eller godkänna ett avbetalningsförfarande och ta ut ränta för detta. Den ska därefter informera den sökande myndigheten om varje sådant beslut.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1 ska den anmodade myndigheten till den sökande myndigheten överföra det fordringsbelopp som den har drivit in samt den ränta som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

Artikel 14 – Tvister

[8414] 1. Tvister avseende fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten och tvister avseende giltigheten av en delgivning som gjorts av en behörig myndighet i den sökande medlemsstaten ska prövas av den sökande medlemsstatens behöriga instanser. Om fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten i samband med indrivning bestrids av en berörd part ska den anmodade myndigheten informera den berörda parten om att eventuell talan ska väckas vid behörig instans i den sökande medlemsstaten i enlighet med den lagstiftning som gäller där.

2. Tvister som rör verkställighetsåtgärder som vidtagits i den anmodade medlemsstaten eller giltigheten av en delgivning som utförts av en behörig myndighet i den anmodade medlemsstaten ska prövas av den behöriga instansen i den medlemsstaten i enlighet med dess lagar och förordningar.

3. Om ett sådant ärende som avses i punkt 1 har förts inför den behöriga instansen i den sökande medlemsstaten ska den sökande myndigheten underrätta den anmodade myndigheten om detta och meddela vilka delar av fordran som inte bestrids.

4. Så snart den anmodade myndigheten har erhållit de upplysningar som avses i punkt 3, antingen från den sökande myndigheten eller från den berörda parten, ska den skjuta upp verkställandet av den del av fordran som bestrids, i avvaktan på det beslut som den behöriga instansen fattar i detta ärende, såvida inte den sökande myndigheten begär något annat enligt tredje stycket i den här punkten.

På begäran av den sökande myndigheten, eller om den anmodade myndigheten annars bedömer det nödvändigt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16, får den anmodade myndigheten vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen, om gällande lagar eller förordningar i den anmodade medlemsstaten medger ett sådant förfarande.

Den sökande myndigheten får i enlighet med gällande lagar, förordningar och administrativ praxis i den sökande medlemsstaten be den anmodade myndigheten att driva in en fordran som bestrids eller en bestridd del av en fordran om gällande lagar, förordningar och administrativ praxis i den anmodade medlemsstaten tillåter en sådan åtgärd. En sådan begäran ska vara motiverad. Om ärendet senare avgörs till gäldenärens fördel ska den sökande myndigheten ansvara för återbetalningen av hela det indrivna beloppet och eventuell ersättning som följer av gällande lagstiftning i den anmodade medlemsstaten.

Om ett förfarande för ömsesidig överenskommelse har inletts av den sökande eller den anmodade medlemsstatens behöriga myndigheter och om resultatet av förfarandet kan påverka fordran med avseende på vilken bistånd har begärts ska indrivningsåtgärderna skjutas upp eller stoppas till dess att det förfarandet har avslutats, såvida det inte rör ett fall med omedelbar brådska på grund av bedrägeri eller insolvens. Om indrivningsåtgärderna skjuts upp eller stoppas ska andra stycket tillämpas.

Artikel 15 – Ändring eller återkallelse av begäran om bistånd för indrivning

[8415] 1. Den sökande myndigheten ska omedelbart underrätta den anmodade myndigheten om eventuell senare ändring eller återkallelse av dess begäran om indrivning och ange skälen för denna ändring eller detta tillbakadragande.

2. Om ändringen av begäran orsakats av ett beslut av den behöriga instans som avses i artikel 14.1 ska den sökande myndigheten översända detta beslut tillsammans med ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten. Den anmodade myndigheten ska därefter fortsätta med ytterligare indrivningsåtgärder på grundval av det reviderade dokumentet.

Den indrivning eller de säkerhetsåtgärder som redan vidtagits på grundval av det ursprungliga enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten kan fortsätta på grundval av det reviderade dokumentet, såvida inte ändringen av begäran beror på att det ursprungliga dokument som medgav verkställighet i den sökande medlemsstaten eller det ursprungliga enhetliga dokument som medgav verkställighet i den anmodade staten förklarats ogiltigt.

Artiklarna 12 och 14 är tillämpliga med avseende på det reviderade dokumentet.

Artikel 16 – Begäran om säkerhetsåtgärder

[8416] 1. På begäran av den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten vidta säkerhetsåtgärder, ifall detta är tillåtet enligt dess nationella lagstiftning och är i överensstämmelse med dess administrativa praxis, för att säkerställa indrivning om en fordran eller det dokument som möjliggör verkställighet i den sökande medlemsstaten är bestridd när begäran görs eller om fordran ännu inte är föremål för ett dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten, om säkerhetsåtgärder också är möjliga i en liknande situation enligt nationell lagstiftning och administrativ praxis i den sökande medlemsstaten.

Den handling som utfärdats för att medge säkerhetsåtgärder i den sökande medlemsstaten, och som avser den fordran för vilken ömsesidigt bistånd begärs ska, i förekommande fall, bifogas begäran om säkerhetsåtgärder i den anmodade medlemsstaten. Denna handling ska inte bli föremål för någon åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den anmodade medlemsstaten.

2. Begäran om säkerhetsåtgärder får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den begärande medlemsstaten.

Artikel 17 – Regler som gäller för begäran om säkerhetsåtgärder
[8417] I syfte att genomföra artikel 16 ska artiklarna 10.2, 13.1, 13.2, 14 och 15 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 18 – Begränsningar av den anmodade myndighetens skyldigheter

[8418] 1. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att bevilja bistånd enligt artiklarna 10–16 om indrivningen av fordran på grund av gäldenärens situation skulle förorsaka allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den anmodade medlemsstaten, om gällande lagar, förordningar och administrativ praxis i den medlemsstaten tillåter ett sådant undantag för nationella fordringar.

2. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att bevilja det bistånd som avses i artiklarna 5 och 7–16 om den ursprungliga begäran om bistånd enligt artikel 5, 7, 8, 10 eller 16 görs för fordringar som är äldre än fem år, beräknat från den dag då fordran skulle ha betalats i den sökande medlemsstaten till den dag den ursprungliga begäran om bistånd gjordes.

Om emellertid en fordran eller det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten bestrids, ska femårsperioden anses börja den dag då det i den sökande medlemsstaten fastställs att fordran eller dokumentet som medger verkställighet inte längre får bestridas.

Dessutom ska femårsperioden anses börja den dag då hela betalningsfristen löper ut, i de fall de behöriga myndigheterna i den sökande medlemsstaten beviljar betalningsuppskov eller en avbetalningsplan.

I dessa fall ska den anmodade myndigheten dock inte vara skyldig att bevilja bistånd vad avser fordringar som är äldre än tio år, beräknat från den dag då fordran skulle ha betalats i den sökande medlemsstaten.

3. En medlemsstat ska inte vara skyldig att bevilja bistånd om det totala beloppet på de fordringar som omfattas av detta direktiv och för vilka bistånd begärs är mindre än 1 500 EUR.

4. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om sina skäl till att inte efterkomma dess begäran om bistånd.

Artikel 19 – Preskriptionsfrågor

[8419] 1. Frågor avseende preskription ska uteslutande regleras av gällande lagstiftning i den sökande medlemsstaten.

2. När det gäller att skjuta upp, avbryta eller förlänga preskriptionstider ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten, eller på dennas vägnar, för att driva in fordringar till följd av en begäran om bistånd som leder till att preskriptionstiden skjuts upp, avbryts eller förlängs i enlighet med gällande lagstiftning i den anmodade medlemsstaten, anses ha samma verkan i den sökande medlemsstaten, under förutsättning att motsvarande verkan föreskrivs enligt gällande lagstiftning i den sökande medlemsstaten.

Om det inte är möjligt att skjuta upp, avbryta eller förlänga preskriptionstiden enligt gällande lagstiftning i den anmodade medlemsstaten ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten, eller på dennas vägnar, för att driva in fordringar till följd av en begäran om bistånd som, om de hade vidtagits av den sökande myndigheten eller på dennas vägnar i dess medlemsstat, skulle ha lett till att preskriptionstiden uppsköts, avbröts eller förlängdes i enlighet med gällande lagstiftning i den sökande medlemsstaten, anses ha vidtagits i den senare medlemsstaten vad gäller denna verkan.

Första och andra styckena ska inte påverka den sökande medlemsstatens behöriga myndigheters rätt att vidta åtgärder för att skjuta upp, avbryta eller förlänga preskriptionstiden i enlighet med gällande lagstiftning i den medlemsstaten.

3. Den sökande myndigheten och den anmodade myndigheten ska informera varandra om eventuella åtgärder som avbryter, skjuter upp eller förlänger preskriptionstiden för den fordran för vilken indrivning eller säkerhetsåtgärder begärts, eller som skulle kunna få denna verkan.

Artikel 20 – Kostnader

[8420] 1. Utöver de belopp som avses i artikel 13.5 ska den anmodade myndigheten eftersträva att från den berörda personen driva in och behålla alla kostnader den ådrar sig i samband med indrivningen, i enlighet med den anmodade medlemsstatens lagar och förordningar.

2. Medlemsstaterna ska ömsesidigt avstå från alla krav på ersättning för de kostnader som uppstått genom det ömsesidiga bistånd de ger varandra vid tillämpningen av detta direktiv.

När indrivning innebär ett särskilt problem, är förbunden med mycket stora kostnader eller avser organiserad brottslighet, får den sökande och den anmodade myndigheten emellertid komma överens om ersättning som är anpassad till det enskilda fallet.

3. Trots vad som sägs i punkt 2 ska den sökande medlemsstaten förbli betalningsskyldig gentemot den anmodade medlemsstaten för alla kostnader eller förluster som uppstår på grund av åtgärder som bedöms vara ogrundade, antingen vad gäller fordrans riktighet, eller giltigheten hos det dokument som medger verkställighet och/eller säkerhetsåtgärder och som utfärdats av den sökande myndigheten.

Kapitel V – Allmänna bestämmelser för alla typer av begäran om bistånd

Artikel 21 – Standardformulär och kommunikationsmedel

[8421] 1. En begäran om upplysningar enligt artikel 5.1, en begäran om delgivning enligt artikel 8.1, en begäran om indrivning enligt artikel 10.1 eller en begäran om säkerhetsåtgärder enligt artikel 16.1 ska skickas på elektronisk väg med hjälp av ett standardformulär, såvida detta inte är ogenomförbart av tekniska skäl. Dessa formulär ska också i möjligaste mån användas för alla andra meddelanden som rör begäran.

Det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten, det dokument som medger säkerhetsåtgärder i den sökande medlemsstaten och övriga handlingar enligt artiklarna 12 och 16 ska också skickas elektroniskt, såvida detta inte är ogenomförbart av tekniska skäl.

I tillämpliga fall kan standardformulären åtföljas av rapporter, förklaringar och eventuella andra handlingar, eller bestyrkta kopior av eller utdrag ur dessa, vilka också ska skickas elektroniskt, såvida detta inte är ogenomförbart av tekniska skäl.

Standardformulär och elektronisk kommunikation får också användas för utbyte av upplysningar i enlighet med artikel 6.

2. Punkt 1 ska inte gälla de upplysningar och den dokumentation som erhålls genom närvaro vid myndigheter i en annan medlemsstat eller genom deltagande i administrativa utredningar i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 7.

3. Om kommunikationen inte sker på elektronisk väg eller genom användning av standardformulär ska detta inte påverka giltigheten av de erhållna upplysningarna eller av de åtgärder som vidtas för att efterkomma en begäran om bistånd.

Artikel 22 – Språkbestämmelser

[8422] 1. Varje begäran om bistånd, standardformulär för delgivning och enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten ska översändas på eller åtföljas av en översättning till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade medlemsstaten. Det faktum att vissa delar av dessa är skrivna på ett annat språk än det officiella språket eller ett av de officiella språken i den anmodade medlemsstaten ska inte påverka deras giltighet eller giltigheten av förfarandet om detta andra språk är ett språk som de berörda medlemsstaterna har enats om.

2. Handlingar för vilka delgivning begärs i enlighet med artikel 8 får skickas till den anmodade myndigheten på ett officiellt språk i den sökande medlemsstaten.

3. Om en begäran åtföljs av andra handlingar än de som avses i punkterna 1 och 2 får den anmodade myndigheten vid behov begära att den sökande myndigheten översätter dessa handlingar till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade medlemsstaten, eller till ett annat språk som de berörda medlemsstaterna enas om bilateralt.

Artikel 23 – Utlämnande av uppgifter och dokument

[8423] 1. Alla upplysningar, oavsett form, som tillhandahålls vid tillämpning av detta direktiv ska omfattas av sekretess och åtnjuta det skydd som liknande upplysningar ges enligt den nationella lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten.

Sådana upplysningar får användas i syfte att vidta verkställighets- eller säkerhetsåtgärder som avser fordringar som omfattas av detta direktiv. De får även användas för fastställelse och verkställighet av obligatoriska socialavgifter.

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av Europeiska kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till dessa upplysningar endast i den utsträckning det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN-nätet.

3. Den medlemsstat som tillhandahåller upplysningarna ska tillåta att de utnyttjas för andra ändamål än de som anges i punkt 1 i den medlemsstat som tar emot upplysningar, om upplysningarna får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den medlemsstat som tillhandahåller upplysningarna.

4. Om den sökande eller den anmodade myndigheten anser att upplysningar som har erhållits vid tillämpning av detta direktiv sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de syften som avses i punkt 1, får den lämna dessa upplysningar till den medlemsstaten under förutsättning att detta överlämnande överensstämmer med de bestämmelser och de förfaranden som fastställs i detta direktiv. Den ska underrätta den medlemsstat från vilken uppgifterna härrör om sin avsikt att utbyta dessa uppgifter med en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken uppgifterna härrör kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag som den mottog meddelandet från den medlemsstat som önskar utbyta uppgifterna.

5. Tillstånd att använda uppgifter i enlighet med punkt 3 som har tillhandahållits i enlighet med punkt 4 kan endast beviljas av den medlemsstat från vilken uppgifterna härrör.

6. Upplysningar, oavsett form, som tillhandahålls vid tillämpning av detta direktiv får återopas eller användas som bevisning av alla myndigheter i den mottagande medlemsstaten, på samma grund som liknande upplysningar som har erhållits i den medlemsstaten.

Kapitel VI – Slutbestämmelser

Artikel 24 – Tillämpning av andra överenskommelser om bistånd

[8424] 1. Detta direktiv ska inte påverka fullgörandet av skyldigheter till följd av bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller ordningar om att lämna ett vidare bistånd, vilket inbegriper delgivning av rättsliga eller utomrättsliga handlingar.

2. När medlemsstaterna ingår sådana bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller ordningar i frågor som omfattas av detta direktiv, utom när det gäller enskilda fall, ska de så snart som möjligt underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

3. När medlemsstaterna tillhandahåller ett sådant större mått av ömsesidigt bistånd i enlighet med en bilateral eller multilateral överenskommelse eller ordning kan de använda nätet för elektronisk kommunikation och de standardformulär som antagits för tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 25 – Kommittéförfarande

[8425] 1. Kommissionen ska biträdas av indrivningskommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tidsfrist som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 26 – Genomförandebestämmelser

[8426] Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 25.2 anta närmare föreskrifter för genomförandet av artiklarna 4.2, 4.3 och 4.4, 5.1, 8, 10, 12.1, 13.2, 13.3, 13.4 och 13.5, 15, 16.1 och 21.1.

I dessa föreskrifter ska åtminstone följande anges:

a) Praktiska arrangemang för organisering av kontakterna mellan de centrala kontaktkontoren, de andra kontaktkontoren och de kontaktorgan som avses i artikel 4.2, 4.3 och 4.4 i de olika medlemsstaterna samt kontakterna med kommissionen.

b) Med vilka kommunikationsmedel meddelanden mellan myndigheterna får sändas.

c) Format och andra detaljer för de standardformulär som ska användas vid tillämpningen av artiklarna 5.1, 8, 10.1, 12.1 och 16.1.

d) Föreskrifter om omräkning av de belopp som ska drivas in och överföring av belopp som drivits in.

Artikel 27 – Rapportering

[8427] 1. Varje medlemsstat ska senast den 31 mars varje år meddela kommissionen följande:

a) Antalet framställningar om upplysningar, delgivning och indrivning eller säkerhetsåtgärder som den skickar till varje anmodad medlemsstat och som den tar emot från varje sökande medlemsstat per år.

b) Beloppet på de fordringar man begär bistånd för indrivning och de belopp som drivs in.

2. Medlemsstaterna får också tillhandahålla alla andra upplysningar som kan vara av värde för utvärderingen av det ömsesidiga bistånd som lämnas enligt detta direktiv.

3. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet vart femte år lämna en rapport om hur den ordning som inrättas genom detta direktiv fungerar.

Artikel 28 – Införlivande

[8428] 1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska omedelbart underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2012.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 29 – Upphävande av direktiv 2008/55/EG

[8429] Direktiv 2008/55/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2012.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 30 – Ikraftträdande

[8430] Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 84, den 31 mars 2010.

Artikel 31 – Adressater

[8431] Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

670 b

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1189/2011 av den 18 november 2011 om närmare föreskrifter för genomförandet av vissa bestämmelser i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder

Förordning
1189/2011 om
indrivning av
fordringar
[8451]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, särskilt artikel 26, och

av följande skäl:

(1) Direktiv 2010/24/EU innebar väsentliga ändringar av reglerna om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och fastställde på nytt kommissionens genomförandebefogenheter, jämfört med de regler som fastlades i rådets direktiv 2008/55/EG. De befintliga genomförandebestämmelser som antagits av kommissionen bör således ersättas med en ny genomförandeförordning.

(2) För att de behöriga myndigheterna ska kunna kommunicera snabbt bör det antas närmare föreskrifter för de praktiska arrangemangen och tidsfristerna för kommunikation mellan den anmodade myndigheten och den sökande myndigheten.

(3) För rättssäkerhetens skull bör det anges att handlingars giltighet inte påverkas av det faktum att de överförs elektroniskt.

(4) För att det ska kunna bekräftas att handlingar som sänds med post har skickats av en behörig myndighet bör särskilda regler för detta kommunikationssätt anges.

(5) För att säkerställa att behövliga uppgifter och upplysningar överförs bör det fastställas förlagor till de standardformulär som åtföljer begäran om delgivning och för de dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten.

(6) För rättssäkerhetens skull bör det uttryckligen anges vilken rättsverkan som följer av den delgivning som den anmodade medlemsstaten gör på begäran av den sökande medlemsstaten.

(7) För rättssäkerhetens skull bör det också föreskrivas att delgivningen eller översändandet av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten inte inverkar på följderna av delgivningen av det ursprungliga dokument som medger verkställighet, och att ett reviderat dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten inte inverkar på den ursprungliga fordran eller det ursprungliga dokument som medger verkställighet.

670 c

Ändring nr 115
till TFH IV

(8) Kommissionens förordning (EG) nr 1179/2008 av den 28 november 2008 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i rådets direktiv 2008/55/EG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder bör upphöra att gälla.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från indrivningskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

Artikel 1

[8451] I denna förordning fastställs närmare föreskrifter för genomförandet av artikel 5.1, artiklarna 8 och 10, artikel 12.1, artikel 13.2, 13.3, 13.4 och 13.5, artikel 15, artikel 16.1 och artikel 21.1 i direktiv 2010/24/EU, inbegripet närmare föreskrifter om omräkning, överföring av belopp som drivits in och de kommunikationssätt som kan användas för att överföra meddelanden mellan myndigheter.

Artikel 2

[8452] 1. Varje begäran om upplysningar, delgivning, indrivning och säkerhetsåtgärder enligt artiklarna 5.1, 8, 10 och 16.1 i direktiv 2010/24/EU (nedan kallad *begäran om bistånd*) och alla åtföljande dokument, formulär och andra handlingar samt alla andra upplysningar som överförs avseende en sådan begäran ska skickas med genom CCN-nätet, om inte detta är ogenomförbart av tekniska skäl.

2. Handlingar som överförs i elektronisk form eller utskrifter av dessa ska anses ha samma rättsverkan som handlingar som överförs med post.

3. Om en begäran inte kan skickas genom CCN-nätet, ska den skickas med post. I det fallet ska följande gälla:

a) Begäran ska undertecknas av en tjänsteman vid den sökande myndigheten som är behörig att göra en sådan begäran.

b) Det standardformulär som åtföljer begäran om delgivning och som avses i artikel 8.1 andra stycket i direktiv 2010/24/EU (nedan kallat det *enhetliga delgivningsformuläret*) eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten och som avses i artikel 12 i det direktivet ska undertecknas av en behörig tjänsteman vid den sökande myndigheten.

c) Om begäran åtföljs av en kopia av en annan handling än det enhetliga delgivningsformuläret eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten, ska den sökande myndigheten intyga att kopian överensstämmer med originalet, genom att på kopian ange frasen ”Bestyrkt kopia” på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där myndigheten är belägen, samt den bestyrkande tjänstemannens namn och datum för bestyrkandet.

Vid tillämpning av första stycket b ska medlemsstaterna använda det enhetliga delgivningsformulär som upprättats i enlighet med förlagan i bilaga I [8477] till denna förordning och det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten och som upprättats i enlighet med förlagan i bilaga II [8478] till denna förordning.

4. När det enhetliga delgivningsformuläret eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten överförs på elektronisk väg får deras struktur och utformning anpassas till det elektroniska kommunikationssystemet i syfte att underlätta kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna, förutsatt att dokumenten inte ändras väsentligt med avseende på de uppgifter och upplysningar som lämnas i dem, i förhållande till de förlagor som fastställs i bilagorna I och II.

Artikel 3

[8453] 1. Den sökande myndigheten får lämna en begäran om bistånd avseende antingen en enda fordran eller flera fordringar som ska drivas in från en och samma person.

2. En begäran om upplysningar, indrivning eller säkerhetsåtgärder får avse följande personer:

a) Den huvudsakliga gäldenären eller en medgäldenär.

b) En person som inte är (med)gäldenär, men som är ansvarig för reglering av skatter, avgifter och andra åtgärder, eller för andra fordringar som avser dessa skatter, avgifter och andra åtgärder enligt gällande lag i den sökande myndighetens medlemsstat.

c) En tredje man som innehar tillgångar som tillhör någon av de personer som avses i leden a eller b eller som har skulder till en sådan person.

Artikel 4

[8454] De upplysningar och andra uppgifter som den anmodade myndigheten lämnar till den sökande myndigheten enligt artikel 5.1 [8405], artiklarna 8 [8408] och 10 [8410] och artikel 16.1 [8416] i direktiv 2010/24/EU ska avfattas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den anmodade myndighetens medlemsstat eller på ett annat språk som överenskommits mellan den sökande myndigheten och den anmodade myndigheten.

Artikel 5

[8455] Om den anmodade myndigheten vägrar att behandla en begäran om bistånd ska den underrätta den sökande myndigheten om skälen till detta och ange på vilka bestämmelser i direktiv 2010/24/EU ([8401] o.f.) den baserar detta beslut. Den anmodade myndigheten ska lämna denna underrättelse så snart den fattat sitt beslut och i alla händelser inom en månad från den dag då den bekräftade mottagandet av begäran.

Artikel 6

[8456] I varje begäran om upplysningar, indrivning eller säkerhetsåtgärder ska det anges om en liknande begäran har skickats till en annan myndighet.

Kapitel II – Begäran om upplysningar

Artikel 7

[8457] Den anmodade myndigheten ska bekräfta mottagandet av en begäran om upplysningar så snart som möjligt och i alla händelser inom sju dagar från mottagandet.

Vid mottagandet av begäran ska den anmodade myndigheten vid behov begära att den sökande myndigheten lämnar alla ytterligare nödvändiga upplysningar. Den sökande myndigheten ska lämna alla ytterligare nödvändiga upplysningar som den normalt har tillgång till.

Artikel 8

[8458] 1. Den anmodade myndigheten ska överföra varje begärd upplysning till den sökande myndigheten så snart den har erhållits.

2. Om det på grund av omständigheterna i ett enskilt fall inte går att få fram samtliga eller några av de begärda upplysningarna inom en rimlig tid, ska den anmodade myndigheten underrätta den sökande myndigheten om detta och ange skälen därtill.

Under alla omständigheter ska den anmodade myndigheten vid utgången av en period om sex månader från dagen för bekräftelse av att begäran mottagits underrätta den sökande myndigheten om resultatet av de undersökningar som den har utfört för att få fram de begärda upplysningarna.

På grundval av de upplysningar som mottagits från den anmodade myndigheten får den sökande myndigheten begära att den anmodade myndigheten fortsätter sin undersökning. En sådan begäran ska lämnas inom två månader från mottagandet av underrättelsen om resultatet av de undersökningar som utförts av den anmodade myndigheten, och den myndigheten ska behandla denna begäran enligt samma regler som gäller för den ursprungliga begäran.

Artikel 9

[8459] Den sökande myndigheten får när som helst återkalla en begäran om upplysningar som den har skickat till en anmodad myndighet. Beslutet att återkalla begäran ska sändas till den anmodade myndigheten.

Kapitel III – Begäran om delgivning

Artikel 10

[8460] 1. Till en begäran om delgivning ska fogas originalet av eller en bestyrkt kopia av varje handling för vilken delgivning begärs.

Det enhetliga delgivningsformulär som åtföljer begäran enligt artikel 8.1 [8408] andra stycket i direktiv 2010/24/EU ska fyllas i av den sökande myndigheten eller på dennas ansvar. Det ska innehålla upplysningar till adressaten om de handlingar för vilka bistånd med delgivningen begärs.

2. Beträffande upplysningarna i det enhetliga delgivningsformuläret ska följande gälla:

a) Fordrans belopp ska anges, om det har fastställts.

b) Uppgift om inom vilken period delgivning ska verkställas kan lämnas genom en uppgift om det datum före vilket den sökande myndigheten avser att delgivningen ska ske.

Artikel 11

[8461] Begäran om delgivning får avse varje person som avses i artikel 3 c [8403] i direktiv 2010/24/EU och som enligt gällande lag i den sökande medlemsstaten ska informeras om de handlingar som rör den personen.

Artikel 12

[8462] 1. Den anmodade myndigheten ska bekräfta mottagandet av en begäran om delgivning så snart som möjligt och i alla händelser inom sju kalenderdagar från mottagandet.

Vid mottagandet av begäran om delgivning ska den anmodade myndigheten vidta de åtgärder som krävs för att verkställa delgivning enligt gällande lag i sin medlemsstat.

Utan att det påverkar den sista dag för delgivning som anges i begäran om delgivning ska den anmodade myndigheten, vid behov, begära att den sökande myndigheten lämnar ytterligare upplysningar.

Den sökande myndigheten ska lämna alla ytterligare upplysningar som den normalt har tillgång till.

2. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om dagen för delgivning så snart som den har verkställts, genom att i det formulär för begäran som återsänds till den sökande myndigheten intyga att delgivning har skett.

Artikel 13

[8463] 1. En delgivning som verkställs av den anmodade medlemsstaten i enlighet med där gällande nationella lagar, andra författningar och administrativ praxis ska anses ha samma verkan i den sökande medlemsstaten som om den hade verkställts av den sökande medlemsstaten enligt där gällande nationella lagar, andra författningar och administrativ praxis.

2. En delgivning av en handling som rör mer än en slags skatt, avgift eller annan åtgärd ska betraktas som giltig om den har verkställts av en myndighet i den anmodade medlemsstaten som är behörig för åtminstone en av de skatter, avgifter eller andra åtgärder som nämns i den delgivna handlingen, förutsatt att detta är tillåtet enligt nationell lag i den anmodade medlemsstaten.

Artikel 14

[8464] Vid delgivning får den anmodade medlemsstaten använda det enhetliga delgivningsformulär som avses i artikel 10.1 på sitt officiella språk eller ett av dess officiella språk enligt nationell lag.

Kapitel IV – Begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder

Artikel 15

[8465] En begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder ska innehålla en förklaring om att villkoren enligt direktiv 2010/24/EU ([8401] o.f.) för inledande av ett förfarande för ömsesidigt bistånd är uppfyllda.

Artikel 16

[8466] 1. Det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten och som åtföljer en begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder ska fyllas i av den sökande myndigheten eller på dennas ansvar och på grundval av det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten.

De administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avses i artikel 2.2 a [8402] i direktiv 2010/24/EU och de räntor och kostnader som avses i artikel 2.2 c i direktivet och som i enlighet med gällande regler i den sökande medlemsstaten kan förfalla till betalning från och med dagen för det ursprungliga dokument som medger verkställighet fram till och med dagen före den dag då begäran om indrivning skickas får läggas till i det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten.

2. Ett enda enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten får utfärdas för flera fordringar och flera personer, om det motsvarar det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten.

3. När ursprungliga dokument som medger verkställighet för flera fordringar i den sökande medlemsstaten redan har ersatts med ett övergripande dokument som medger verkställighet för samtliga dessa fordringar i den medlemsstaten får det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten baseras på de ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten eller det övergripande dokument som för samman dessa ursprungliga dokument i den sökande medlemsstaten.

4. För att verkställa de fordringar för vilka bistånd med indrivning begärs får den anmodade medlemsstaten använda det enhetliga dokument som medger verkställighet i den medlemsstaten på sitt officiella språk eller ett av sina officiella språk i enlighet med nationell lag.

Artikel 17

[8467] Den som avses med en begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder får inte ange en delgivning eller ett översändande av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten som en grund för att begära en förlängning av tidsfristen eller en ny tidsfrist för att bestrida en fordran eller ett ursprungligt dokument som medger verkställighet, om fordran eller det ursprungliga dokumentet har delgivits korrekt.

Artikel 18

[8468] 1. Om den anmodade medlemsstatens valuta skiljer sig från den sökande medlemsstatens, ska den sökande myndigheten ange beloppet för den fordran som ska drivas in i båda valutorna.

2. Vid bistånd med indrivning ska den senaste växelkurs som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* före den dag då begäran skickats användas.

Artikel 19

[8469] 1. Den anmodade myndigheten ska så snart som möjligt och i alla händelser inom sju dagar från mottagandet av en begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder bekräfta mottagandet av denna begäran.

2. Den anmodade myndigheten får vid behov begära att den sökande myndigheten lämnar ytterligare upplysningar eller kompletterar det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten. Den sökande myndigheten ska lämna alla ytterligare upplysningar som behövs och som den normalt har tillgång till.

Artikel 20

[8470] 1. Om, på grund av omständigheterna i ett enskilt fall, hela eller en del av fordran inte kan drivas in eller säkerhetsåtgärder inte kan vidtas inom en rimlig tid, ska den anmodade myndigheten underrätta den sökande myndigheten om detta och ange skälen därtill.

På grundval av de upplysningar som mottagits från den anmodade myndigheten får den sökande myndigheten begära att den anmodade myndigheten återupptar förfarandet för indrivning eller för säkerhetsåtgärder. Denna begäran ska lämnas inom två månader från mottagandet av en underrättelse om resultatet av ett sådant förfarande och ska behandlas av den anmodade myndigheten enligt samma regler som gäller för den ursprungliga begäran.

2. Senast vid utgången av varje sexmånadersperiod efter dagen för bekräftelse av att en begäran mottagits ska den anmodade myndigheten underrätta den sökande myndigheten om det aktuella läget för eller resultatet av ett förfarande för indrivning eller för säkerhetsåtgärder.

Artikel 21

[8471] 1. Den sökande myndigheten ska underrätta den anmodade myndigheten om varje åtgärd som vidtas i den sökande myndighetens medlemsstat för att bestrida en fordran eller ett dokument som medger dess verkställighet, omedelbart efter det att den sökande myndigheten har informerats om åtgärden.

2. Om gällande lagar, andra författningar och administrativ praxis i den anmodade medlemsstaten inte tillåter säkerhetsåtgärder eller indrivning som begärs enligt artikel 14.4 [8414] andra och tredje stycket i direktiv 2010/24/EU, ska den anmodade myndigheten underrätta den sökande myndigheten om detta så snart som möjligt och i alla händelser inom en månad från mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1.

3. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om varje åtgärd som vidtas i den anmodade medlemsstaten för återbetalning av individa belopp eller för ersättning i samband med indrivning av bestridda fordringar enligt artikel 14.4 tredje stycket i direktiv 2010/24/EU omedelbart efter det att den anmodade myndigheten har informerats om åtgärden.

Den anmodade myndigheten ska så långt möjligt involvera den sökande myndigheten i förfarandena för att fastställa de belopp som ska återbetalas och ersättningar som ska betalas. På motiverad begäran av den anmodade myndigheten ska den sökande myndigheten överföra återbetalda belopp och betalda ersättningar inom två månader från mottagandet av denna begäran.

Artikel 22

[8472] 1. Om en begäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder inte längre fyller någon funktion på grund av att en fordran betalas eller upphör att gälla eller av något annat skäl, ska den sökande myndigheten omedelbart underrätta den anmodade myndigheten, så att denna kan avbryta de åtgärder den inlett.

2. När ett fordringsbelopp som omfattas av en begäran om indrivning eller säkerhetsåtgärder justeras genom ett beslut av en behörig instans enligt artikel 14.1 [8414] i direktiv 2010/24/EU ska den sökande myndigheten underrätta den anmodade myndigheten om det beslutet och, om indrivning begärs, överföra ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten. Detta reviderade enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten ska upprättas av den sökande myndigheten eller på dennas ansvar, på grundval av det beslut som justerar fordringsbeloppet.

3. Ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten ska inte inverka på möjligheterna att bestrida den ursprungliga fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten eller det beslut som avses i föregående punkt.

4. Om en justering enligt punkt 2 innebär att fordringsbeloppet sätts ned, ska den anmodade myndigheten fortsätta sina åtgärder för indrivning eller säkerhetsåtgärder, i den utsträckning som motsvarar det utestående beloppet.

Om den anmodade myndigheten, vid den tidpunkt då den underrättas om att fordringsbeloppet satts ned, redan har drivit in ett belopp som överstiger det alljämt utestående beloppet, men ett förfarande för överföring enligt artikel 23 ännu inte har inletts, ska myndigheten återbetala det överskjutande beloppet till den person som har rätt till beloppet.

5. Om en justering enligt punkt 2 innebär att fordringsbeloppet ökas, får den sökande myndigheten lämna en tilläggsbegäran om indrivning eller om säkerhetsåtgärder till den anmodade myndigheten.

Den anmodade myndigheten ska så långt möjligt behandla denna tilläggsbegäran samtidigt med den ursprungliga begäran från den sökande myndigheten. När det med hänsyn till hur långt det redan inledda förfarandet framskridit inte är möjligt att slå samman tilläggsbegäran med den ursprungliga begäran, ska den anmodade myndigheten bifalla tilläggsbegäran bara om den rör ett belopp som minst motsvarar det som avses i artikel 18.3 [8418] i direktiv 2010/24/EU.

6. Vid omräkning av det fordringsbelopp som följer av en justering enligt punkt 2 till valutan i den anmodade myndighetens medlemsstat ska den sökande myndigheten använda samma växelkurs som i sin ursprungliga begäran.

Artikel 23

[8473] 1. De belopp som ska överföras till den sökande myndigheten enligt artikel 13.5 [8413] i direktiv 2010/24/EU ska överföras i den anmodade medlemsstatens valuta.

Indrivna belopp ska överföras inom två månader från den dag då indrivningen verkställdes.

Om den anmodade myndighetens indrivningsåtgärder emellertid bestrids av ett skäl som inte omfattas av den sökande medlemsstatens ansvar, får den anmodade myndigheten vänta med överföringen av de belopp som drivits in med anledning av den sökande medlemsstatens fordran fram till dess att tvisten löses, om följande villkor är uppfyllda samtidigt:

a) Den anmodade myndigheten anser det sannolikt att resultatet av bestridandet blir till fördel för den berörda parten.

b) Den sökande myndigheten har inte förklarat att den kommer att återbetala redan överförda belopp om resultatet av bestridandet blir till fördel för den berörda parten.

Om den sökande myndigheten har avgett en förklaring om återbetalning enligt tredje stycket b ska den återföra indrivna belopp som redan överförts av den anmodade myndigheten inom en månad från mottagandet av en begäran om återbetalning. I det fallet ska ansvaret för andra eventuella ersättningar enbart bäras av den anmodade myndigheten.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får komma överens om andra regler för överföring av belopp som understiger den tillämpliga beloppsgränsen enligt artikel 18.3 [8418] i direktiv 2010/24/EU.

Artikel 24

[8474] Oavsett de belopp som den anmodade myndigheten tagit ut i form av ränta enligt artikel 13.4 [8413] i direktiv 2010/24/EU ska en fordran anses ha drivits in i proportion till vad som motsvarar det indrivna beloppet i den anmodade medlemsstatens nationella valuta, på grundval av den växelkurs som avses i artikel 18.2 i denna förordning.

Kapitel V – Slutbestämmelser

Artikel 25

[8475] Förordning (EG) nr 1179/2008 ska upphöra att gälla.

Artikel 26

[8476] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 302, den 19 november 2011.

[8477] Enhetligt delgivningsformulär som ger upplysningar om delgivna handlingar (att överföra till adressaten för delgivningen)⁽¹⁾

Denna handling åtföljer handlingar som härmed delges av den behöriga myndigheten i [den anmodade medlemsstaten].

Denna delgivning avser handlingar från de behöriga myndigheterna i [den sökande medlemsstaten], som har begärt bistånd med delgivning i enlighet med artikel 8 [8408] i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010.

A. IDENTIFIERING AV ADRESSATEN FÖR DELGIVNING

1. Namn:

2. Adress:

3. Födelsedatum:

4. Födelseort:

B. SYFTE MED DELGIVNINGEN

1. Denna delgivning avser att

- informera adressaten om de handlingar som åtföljs av detta informationsformulär.
- avbryta preskriptionstiden för den eller de fordringar som nämns i de delgivna handlingarna.
- bekräfta för adressaten dennes skyldighet att betala de belopp som anges i del C.

Var vänlig notera att myndigheterna vid utebliven betalning kan vidta verkställighetsåtgärder och/eller säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivning av fordran. Detta kan innebära extra kostnader för adressaten.

Ni är adressaten för denna delgivning, eftersom Ni betraktas som

- huvudsaklig gäldenär.
- solidariskt betalningsskyldig med gäldenären (medgäldenär).
- en person som inte är (med)gäldenär, men som ansvarig för reglering av skatter, avgifter och andra åtgärder, eller för andra fordringar som avser dessa skatter, avgifter och andra åtgärder enligt gällande lagstiftning i den sökande medlemsstaten.
- en person som inte är (med)gäldenär, men som innehar tillgångar som tillhör (med)gäldenären eller en annan betalningsskyldig person eller som har skulder till en sådan person.

⁽¹⁾ Kursiverade uppgifter är frivilliga.

- en tredje man som kan påverkas av verkställighetsåtgärder avseende andra personer.

(Följande upplysningar anges om adressaten för delgivningen är en person som inte är (med)gäldenär men som innehar tillgångar tillhörande eller skulder till (med)gäldenären eller en annan betalningsskyldig person, eller en tredje man som kan påverkas av verkställighetsåtgärder avseende andra personer: de delgivna handlingarna avser fordringar rörande skatter och avgifter för vilka följande person(er) är betalningsansvarig(a): [namn och adress (känd uppgift eller förmodad uppgift)].)

2. Den sökande myndigheten i [den sökande medlemsstaten] har uppmanat de behöriga myndigheterna i [den anmodade medlemsstaten] att utföra denna delgivning före [datum]. Notera att detta datum inte är specifikt knutet till någon preskriptionstid.

C. BESKRIVNING AV DELGIVNA HANDLINGAR

1. Referensnummer:

Datum för upprättande:

2. Typ av delgiven handling:

- Taxeringsbeslut.
- Betalningsorder.
- Beslut till följd av ett administrativt överklagande.
- Annan administrativ handling:
- Dom/beslut av:
- Annan rättslig handling.

3. Namn på fordran (i den sökande medlemsstatens språk):

4. Typ av fordran:

- a) Tullar.
- b) Mervärdesskatt.
- c) Punktskatter.
- d) Skatt på inkomst eller kapital.
- e) Skatt på försäkringspremier.
- f) Arvs- och gåvoskatter.
- g) Nationella skatter och avgifter på fast egendom, utom de ovannämnda.
- h) Nationella skatter och avgifter på användning eller ägande av transportmedel.
- i) Andra skatter och avgifter som tas ut av den sökande staten eller på dennas vägnar.

- j) Skatter och avgifter som tas ut av den sökande statens territoriella eller administrativa enheter eller på deras vägnar, med undantag för skatter och avgifter som tas ut av lokala myndigheter.
- k) Skatter och avgifter som tas ut av lokala myndigheter eller på deras vägnar.
- l) Annan skattebaserad fordran.
- m) Återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), inbegripet de belopp som ska uppbäras i samband med dessa åtgärder, och avgifter och andra pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

5. *Fordrans storlek, i valutan för (den sökande medlemsstaten):*

- Huvudfordran:*
- Administrativa påföljder och böter:*
- Räntekostnader fram till och med [datum]:*
- Omkostnader fram till och med [datum]:*
- Avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser fordran enligt punkt 3:*
- Denna fordrans totala belopp:*

6. *Det belopp som avses i punkt 5 ska betalas*

- före:*
- inom [antal] dagar från dagen för denna delgivning*
- utan ytterligare dröjsmål*

Denna betalning ska göras till:

Referens att använda vid betalning:

7. *Ni kan besvara de handlingar som härmed delges.*

- Sista svarsdag:*
- Tidsperiod för svar:*

Namn på och adress till den myndighet till vilken svaret kan skickas:

8. *Bestridande*

- Tiden för att bestrida fordran eller de delgivna handlingarna har redan löpt ut.*
- Sista dag för bestridande:*
- Tidsperiod för bestridande:*
- Namn på och adress till den myndighet till vilken bestridandet ska göras:*

Var vänlig notera att tvister rörande fordran, dokument som medger verkställighet eller någon annan handling som kommer från myndigheterna i [den sökande medlemsstaten] ska prövas av de behöriga instanserna i [den sökande medlemsstaten] i enlighet med artikel 14 [8414] i rådets direktiv 2010/24/EU.

För varje sådan tvist gäller process- och språkreglerna i [den sökande medlemsstaten].

Var vänlig notera att indrivningen kan påbörjas innan tidsfristen för bestridande har löpt ut.

9. Kontor som är ansvarigt för de bifogade handlingarna:

Namn:

Adress:

Telefonnummer:

E-postadress:

Språk för att kontakta detta kontor:

10. Ytterligare upplysningar om

de delgivna handlingarna

och/eller möjligheten att bestrida skyldigheterna

kan erhållas från

det kontor som är ansvarigt för de åtföljande handlingarna och som nämns i punkt 9.

följande kontor:

[8478] Enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten⁽¹⁾

ENHETLIGT DOKUMENT SOM MEDGER VERKSTÄLLIGHET AV FORDRINGAR SOM OMFATTAS AV RÅDETS DIREKTIV 2010/24/EU

Datum för utfärdande:

REVIDERAT ENHETLIGT DOKUMENT SOM MEDGER VERKSTÄLLIGHET AV FORDRINGAR SOM OMFATTAS AV RÅDETS DIREKTIV 2010/24/EU

Datum för utfärdande av det ursprungliga enhetliga dokumentet:

Datum för revidering:

Skäl till revidering: dom/beslut av [domstolens namn] administrativt beslut av den [datum]

Referensnummer:

Detta dokument har utfärdats i följande EU-medlemsstat:

Varje EU-medlemsstat kan begära bistånd med indrivning från andra medlemsstater när det gäller obetalda fordringar som avses i artikel 2 [8402] i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010.

Indrivningsåtgärder som ska vidtas av den anmodade medlemsstaten baseras på

ett enhetligt dokument som medger verkställighet i enlighet med artikel 12 [8412] i direktivet.

ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i enlighet med artikel 15 [8478] i direktivet (för att beakta ett beslut av den behöriga instans som avses i artikel 14.1 [8414] i direktivet).

Denna handling utgör det [reviderade] enhetliga dokument som medger verkställighet. Det avser den eller de fordringar som nämns nedan och som inte har betalats i [den sökande medlemsstaten]. Det ursprungliga dokumentet för att verkställa denna eller dessa fordringar har delgivits i den utsträckning det krävs enligt nationell lag i [den sökande medlemsstaten].

Tvister rörande denna eller dessa fordringar ska enbart prövas av de behöriga instanserna i [den sökande medlemsstaten] i enlighet med artikel 14 [8414] i direktiv 2010/24/EU. Talan ska väckas vid dessa instanser i enlighet med gällande process- och språkregler i [den sökande medlemsstaten].

⁽¹⁾ Kursiverade uppgifter är frivilliga.

BESKRIVNING AV FORDRAN/FORDRINGARNA OCH BERÖRDA
PERSONER

IDENTIFIERING AV FORDRAN

1. Referens:

2. Typ av fordran:

- a) Tullar.
- b) Mervärdesskatt.
- c) Punktskatter.
- d) Skatt på inkomst eller kapital.
- e) Skatt på försäkringspremier.
- f) Arvs- och gåvoskatter.
- g) Nationella skatter och avgifter på fast egendom, utom de ovannämnda.
- h) Nationella skatter och avgifter på användning eller ägande av transportmedel.
- i) Andra skatter och avgifter som tas ut av (den sökande) staten eller på dennas vägnar.
- j) Skatter och avgifter som tas ut av (den sökande) statens territoriella eller administrativa enheter eller på deras vägnar, med undantag för skatter och avgifter som tas ut av lokala myndigheter.
- k) Skatter och avgifter som tas ut av lokala myndigheter eller på deras vägnar.
- l) Annan skattebaserad fordran.
- m) Återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), inbegripet de belopp som ska uppbäras i samband med dessa åtgärder, och avgifter och andra pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

3. Namn på den skatt/avgift som avses:

4. Period eller datum som berörs:

5. Datum för fastställande av fordran:

6. Datum från vilket verkställighet medges:

7. Fordrans belopp (ursprungligt belopp – utestående belopp):

- Huvudfordran:
- Administrativa påföljder och böter:
- Ränta till och med dagen före den dag då begäran skickas:
- Omkostnader till och med dagen före den dag då begäran skickas:

Avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser den berörda skatten/avgiften:

Denna fordrans totala belopp:

8. Datum för delgivning av det ursprungliga dokument som medger verkställighet i [den sökande staten].

9. Kontor som är ansvarigt för fastställande av fordran: namn, adress och andra kontaktuppgifter:

10. Ytterligare upplysningar om fordran eller möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten kan erhållas från

det kontor som är ansvarigt för fastställande av fordran och som nämns i punkt 9.

det kontor som är ansvarigt för det enhetliga dokument som medger verkställighet: namn, adress och andra kontaktuppgifter:

**IDENTIFIERING AV DE BERÖRDA PERSONERNA I DE NATIONELLA
DOKUMENT SOM MEDGER VERKSTÄLLIGHET**

1. Namn:

2. Adress:

3. Typ av gäldenär:

Huvudsaklig gäldenär.

Solidariskt betalningsskyldig med gäldenären (medgäldenär).

En person som inte är (med)gäldenär, men som är ansvarig för reglering av berörda skatter, avgifter och andra åtgärder, eller för andra fordringar som avser dessa skatter, avgifter och andra åtgärder.

670 t

Lag (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Handräckning i
skatteärenden
[8521]

Inledande bestämmelser

1 §

[8521] Vad i denna lag sägs om skatt gäller även allmän avgift samt ränta på skatt eller allmän avgift och administrativa pålagor och kostnader i samband med indrivning.

2 §

[8522] I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av utländsk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller endast 1 och 3–5 §§, 6 § första stycket och 7, 10 och 16 §§. Det som sägs i dessa bestämmelser om Skatteverket ska då i stället gälla Tullverket. Vidare ska, vid tillämpning av ett avtal om tullsamarbete, det som sägs i dessa bestämmelser om Kronofogdemyndigheten i stället gälla Tullverket. *Lag (2011:1538)*.

3 §

[8523] Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2 samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning, och
2. Skatteverket i övriga fall. *Lag (2006:708)*.

3 a §

[8523 A] Bestämmelserna i denna lag gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt överenskommelse med utländsk jurisdiktion.

Bestämmelserna i denna lag, utom 22 §, gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. *Lag (2008:1305)*.

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

4 §

[8524] I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat ska utländsk myndighet lämnas biträde med handräckning i skatteärende.

Den behöriga myndigheten förordnar om handräckning i varje särskilt fall. Om handräckningen inte sker genom den behöriga myndighetens försorg, uppdrar denna åt vederbörande svenska myndighet att ombesörja handräckningen. *Lag (2008:1305)*.

5 §

[8525] Handräckning ska, om inte annat följer av 10 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser. *Lag (2011:1538)*.

6 §

[8526] Handräckning får inte innefatta att svensk myndighet skall

1. vidta åtgärd som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,
2. vidta åtgärd som strider mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen,
3. lämna handräckning, om och i den mån beskattningen i den stat som begär handräckningen strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper eller mot bestämmelserna i en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning eller i annan överenskommelse med den främmande staten.

Handräckning får inte heller innefatta att svensk myndighet skall

1. lämna upplysning som inte är tillgänglig enligt lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,
2. lämna upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,
3. lämna upplysning, om det skulle strida mot allmän hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

7 §

[8527] Föranleder handräckning talan inför svensk domstol eller myndighet, äger den behöriga myndigheten ta emot stämning samt själv eller genom ombud föra talan. *Lag (2006:708)*.

Utredning i Sverige

8 §

[8528] Skatteverket kan, efter framställning från den behöriga myndigheten i den främmande staten, medge företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige.

Företrädare som avses i första stycket får inte fatta beslut i frågor som rör utredningen i Sverige. *Lag (2003:697)*.

9 §

[8529] I fall då svensk myndighet, efter begäran från utländsk myndighet eller i anledning av vad som framkommit vid revision eller annan granskning, till utländsk myndighet översänder uppgift rörande skatt skall uppgiften även tillställas den som berörs därav för kännedom. I sådan underrättelse skall anges till vilken utländsk myndighet uppgiften översänts.

Underrättelse enligt första stycket får underlåtas, om underrättelsen är uppenbart obehövlig eller om det kan befaras att underrättelsen skulle försvåra genomförandet av utländsk myndighets utredning eller beslut i skatteärende.

Indrivning i Sverige

10 §

[8530] I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den stat som begärt handräckningen.

11 § och 12 §

Paragraferna har upphört att gälla, 11 § enligt lag (2006:708) och 12 § enligt lag (2003:539).

Delgivning av handlingar i Sverige

13 §

[8533] Handling i ärende rörande utländsk skatt delges enligt delgivningslagen (2010:1932) ([7001] o.f.). *Lag (2010:1956)*.

Handräckning i främmande stat

Allmänna bestämmelser

14 §

[8534] I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten begära biträde i den främmande staten med handräckning i skatteärende. *Lag (1993:495)*.

15 §

[8535] Framställning enligt 14 § får göras endast under förutsättning att

1. motsvarande handräckningsåtgärd kan vidtas i Sverige i ett likartat ärende,

2. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,

3. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

16 §

[8536] Uppgift som erhållits med stöd av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får ej användas för att ändra eller söka ändring av svensk skatt, om detta skulle strida mot avtalet i fråga.

Utbyte av upplysningar

17 §

[8537] Svensk myndighet får hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat för att få del av deklARATIONER och andra uppgifter som erfordras i ett svenskt skatteärende.

I skatteärende som är av väsentligt intresse för beskattningen i Sverige får svensk myndighet hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat som innebär att företrädare för verket eller myndigheten får närvara vid skatteutredning i den främmande staten. *Lag (2003:697)*.

Indrivning i främmande stat

18 §

[8538] Begäran om handräckning i främmande stat för indrivning av svensk skatt får göras endast om beslutet i skatteärendet är verkställbart i Sverige och fordringen inte kan drivas in i Sverige utan väsentlig svårighet. Begäran får avse indrivning inte bara hos den skattskyldige utan även hos arbetsgivare eller någon annan som är betalningsskyldig enligt svensk lagstiftning. *Lag (2006:708)*.

19 §

[8539] Svensk skatt som har tagits ut genom handräckning i främmande stat anses i förhållande till den betalningsskyldige ha kommit den behöriga myndigheten till handa vid tidpunkten för uttagandet. *Lag (1993:495)*.

Delgivning av handlingar i främmande stat

20 §

[8540] Om den behöriga myndigheten önskar delgivning i främmande stat av handling rörande svensk skatt, får den begära handräckning för sådan delgivning.

I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får svensk myndighet, utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket, se till att delgivning sker med person i den främmande staten genom att sända handlingen med posten enligt 16–18 §§ [7016–7018] delgivningslagen (2010:1932). *Lag (2010:1956)*.

Handräckning inom Europeiska unionen

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2011:282).

21 §

[8541] Bestämmelser om sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1 och 3 finns

– såvitt avser mervärdesskatt, i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, och

– såvitt avser punktskatter, i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Bestämmelser om handräckning som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder ([8401] o.f.) finns i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen ([8351] o.f.).

Bestämmelser om handräckning som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning finns i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. *Lag (2012:844)*.

Gemensamma bestämmelser

22 §

[8542] Om ett ärende enligt denna lag är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall den behöriga myndigheten med eget yttrande överlämna ärendet dit. *Lag (2006:708)*.

23 §

[8543] Den behöriga myndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag (1994:1654)*.

24 §

[8544] Har en svensk myndighet fått upplysningar från en främmande stat i ett skatteärende och gäller på grund av överenskommelse med den främmande staten villkor som begränsar möjligheten att utnyttja upplysningarna, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning. *Lag (1994:1654)*.